

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Nye digte (1841)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Poetiske Skrifter", i Heiberg, Johan Ludvig: *Poetiske Skrifter*, udg. af Carl S. Petersen , 1931-32, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heiberg_bind03-shoot-idm140684020316304/facsimile.pdf (tilgået 09. maj 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Thi Enhver, som røgter sit jordiske Kald
Paa daarlig Maade, staaer hist for Fald.
Jeg selv har ofte Sanct Peder hørt,
Naar de Døde jeg har til Himmerig ført,
At sige til En og Anden: »Gaa bort!
»Du gjorde dit Fag, dit Embede Tørt,
»Var daarlig Poet, var daarlig Dreier,
»Var daarlig Minister eller Skorsteensfeier,«
Eller hvad det nu var. Og gav han til Svar:
»Jeg veed, at min Villie dog ærlig var,
»Og at Feilen kun i min Evne stak,«
Gjensvarede Petrus: »Det er tosset Snak!
»Med den gode Villie man finder en Plads,
»Hvor man Gud, sig selv og Verden er tilpas,
»Men Forfængeligheden maa tidt forskyldes,
»At man ikke kommer paa sin rette Hylde.«
Saaledes talte han, den Guds Mand.

SKUESPILLEREN

Men det er jo forskrækkeligt! Siig, hvordan
Skal jeg da gjøre, for mig at frie?
Vel tvivler jeg ikke paa mit Genie,
Thi jeg bliver beklappet hver evige Dag,
Men sæt, man i Himlen har en anden Smag?

DØDEN

Derfor jeg netop spurgte dig om,
Til hvad Mening du selv i Livet kom,
Thi hvis du blot er et Instrument,
Hvorpaa snart en Fusker og snart en Mester
Sin Vise spiller ved alskens Fester,
Da er det med din Salighed slet bevendt.